

her vandindvindingsboringer, og den synes jeg jo selvfølgelig man skal bruge, hvor man ved, at man altså har et sårbart område.

Og der er det så, jeg siger, om man så bruger dem til økologisk brug, eller der er nogen, der planter træer, eller hvad de nu ønsker at bruge det areal til, så synes jeg, de skal tage en dialog med kommunen, at de skal tage en dialog med vandværket. I dag er det jo også sådan, at man har nogle gode støtteordninger, som man netop kan bruge til at få rejst nogle træer på de her områder. Det bliver jo mange, man skal ud og give hjælp til her, kan man kalde det.

Jeg synes, det er godt, at man beskytter grundvandet så godt som overhovedet muligt. Lad os koncentrere os om det de næste mange år frem i tiden, så vi ikke spiller hasard med drikkevandet, som er utrolig vigtigt for de kommende generationer.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførrækken. Den næste er Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Enhedslisten har tidligere fremsat identiske beslutningsforslag også om det her punkt. Vi Konservative vil afvise forslaget, således som det ligger.

Kl. 16.20

Regeringen har i pesticidhandlingsplanen opstillet en målsætning om, at der i 2009 skal være 25.000 ha udlagt til sprøjtefri randzoner langs målsatte søer og åer. Der eksisterer allerede en frivillig ordning om miljøvenligt jordbrug, og det har medført, at der i dag er udlagt ca. 9.000 ha, og det er stadig stigende.

Derudover har regeringen jo fastsat nogle mål i pesticidhandlingsplanen om en behandlingshyppighed på 1,7, og det skal være nået ved udgangen af 2009. Der er derfor allerede sat meget ambitiøse mål for nedbringelsen af brugen af pesticider, og der er etableret tilfredsstillende ordninger for frivillige udlæg af randzoner. Hvis man etablerer en obligatorisk ordning, vil det jo betyde, at tilskud til miljøvenligt jordbrug vil bortfalde. Der er således ikke brug for flere tiltag på dette område på nuværende tidspunkt.

Når behandlingshyppigheden stiger i et enkelt år, kan det være på baggrund af, at afgrødesammensætningen er en anden, og et stigende vintersædsareal vil jo føre til øget brug af pesticider.

Hvis der stilles krav til randzoner langs markskel, så risikerer vi jo, at landmændene fjerner de markskel, og det vil være en forarmning af naturen. Landbruget har jo gennemført en stor informationskampagne med henblik på at minimere vinddriften af pesticider og dermed reducere skadevirkningerne på omgivelserne. Hertil kommer, at der i vandmiljøplan III indgår et udlæg af dyrkningsfri zoner på 30.000 ha langs søer og åer, og til det forhold er der afsat et stort beløb. Der er således fokus på problemet, og der er afsat store midler til formålet. Det vil derfor ikke være muligt at udlægge yderligere randzoner, og problemet er også begrænset.

Ved en evaluering af rådgivningsindsatsen har det vist sig, at der kun har været ganske få henvendelser fra private haveejere, som har fået sig generet. Herudover har der kun været få henvendelser til Miljøstyrelsen. Der er afsat midler til forskning og udvikling på området, og dermed skulle situationen blive bedre.

En landmand skal jo braklægge 8 pct. af sin jord, og til det formål får han 2.300 kr. i tilskud. Ud over dette kan han, hvis han har en braklagt randzone, få et tilskud på ca. 700 kr., så det giver i alt 3.000 kr., og det skulle være et incitament til at øge mængden af randzoner.

Derudover er landmændenes håndtering af sprøjtemidler væsentlig forbedret gennem det såkaldte sprøjtecertifikat, som er obligatorisk. Kombinationen af rådgivning, afgifter på pesticider og en stigende bevidsthed er alt sammen medvirkende til at skabe en bedre situation.

Omkring B 20 er vi også i den situation, at det forslag vil vi afvise. Der er nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på sagen. Arbejdsgruppen anbefaler ikke generelle regler, men at der etableres zoner på baggrund af en konkret vurdering. Udvalget siger, at reglementeret anvendelse af sprøjtemidler ikke giver problemer for vandkvaliteten.

Vi kan derfor ikke anbefale generelle zoner i forbindelse med vandboringer, men vi er enige i, at foreningen fra punktkilder skal undgås gennem information og uddannelse. Der er jo allerede hjemmel i § 24 i miljøbeskyttelsesloven til at etablere zoner omkring vandboringer, hvis der er behov for det. Styrelsen ser i øjeblikket på, hvordan praksis skal være med henblik på en vis ensartethed i hele landet. Man kan jo næsten forudse, at oppositionen her ville inddrage spørgsmålet om kommunalreformen og det, at man nu udlægger forvaltningen af drikkevandet til de 98 kommuner.